

FORSIDEILLUSTRAJON

@heiaklubben / Ingunn Dybendal

REDAKSJON

Ansvarlig redaktør:

Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:

Asbjørn Jokstad

Dipak Sapkota

Redaksjonssjef:

Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:

Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten Enersen,

Jostein Grytten, Anne M. Gussgard, Sigbjørn Løes,

Marit Øilo

Redaksjonskomité:

Malin Jonsson, Anne Rønneberg, Anders Godberg,

Kristin S. Klock, Odd Bjørn Lutnæs

ABONNEMENT

For ikke-medlemmer og andre abonnenter:

NOK 2 400,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,

Tlf: 977 58 527

e-post: annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Christiania torv 5, 0158 Oslo

PB 2073, Vika, 0125 Oslo

Tlf: 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no

www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 6 400, 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: Aksell AS

Grafisk design: Aksell AS

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen. Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter. Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med mindre dette kommer særskilt til uttrykk.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

Har vi råd til dette?

Foto: Kristin Alley Opdan

I september hadde publikasjonen Forskerforum en sak fra Det odontologiske fakultet ved Universitetet i Oslo, som vi gjenbraker i denne utgaven av Tidende.

Saken er at en professor i oral kirurgi er bekymret for den fremtidige rekrutteringen til tilsvarende stillinger. Grunnen er at universitetet ikke kan tilby lønn som matcher den lønnen andre arbeidsgivere kan tilby.

Dette er ikke noe nytt. Og det er kanskje blitt verre.

Vi snakker om jobbene som burde være de som tiltrekker seg det vi ofte tenker på og omtaler som de aller beste. Det vil si spesialister med doktorgrad, som underviser, forsker og formidler – med andre ord de som driver faget videre. Sånn har det vært, og sånn er det. Det er, har i hvert fall vært, de beste kandidatene som konkurrerer om og får disse jobbene. Spørsmålet er om det blir slik i fortsettelsen. Det er sannelig ikke sikkert.

Og det er i hvert fall ikke sikkert at vi får dem på full tid. De må kanskje jobbe deltid ved universitetene og deltid andre steder, for å få en lønn som ligner noe de helt klart skal ha.

Hva vil det gå på bekostning av at universitetsansatte ikke lenger er fulltidsansatte? Undervisningen? Forskningen? Eller formidlingen? Hva er verst?

Jeg vil si at alt er verst. Det vil si at alt er like viktig. Det er viktig å ha gode undervisere for studentene, som er fremtidens tannleger. Det er viktig å forske og frembringe nye biter av kunnskap om faget, og ikke minst delta i nasjonale og internasjonale sammenhenger og nettverk, og det er viktig å bringe videre kunnskapen til både studenter og yr-

kesaktive tannleger som har behov for oppdatering, etter- og videreutdanning.

Det vil ha en rekke konsekvenser, på samfunnsnivå, at universitetsansatte som skal ha tid til å drive med undervisning, forskning og formidling ikke lenger har tid til alt.

For å snakke om noe nærliggende – oss selv: For Tidende vil en åpenbar konsekvens av at universitetsansatte bare jobber deltid være at vi ikke får forskningsbaserte artikler i samme antall som tidligere. En like åpenbar følge av det er at Tidendes lesere ikke får mulighet til å bli like godt oppdatert innen alle deler av faget, som de er blitt til nå.

Konsekvensene står i kø.

Hvordan i alle dager er det blitt sånn? Hva er det som gjør at vi, det norske samfunnet, ikke verdsetter, i form av lønn, de som etter manges mening gjør den aller viktigste jobben? Tror vi at de kan leve av prestisje alene? Skjønner vi ikke at når disse jobbene ikke lenger er attraktive og aktuelle for de beste kandidatene, da forsvinner prestisjen også?

De neste spørsmålene er hvordan får vi denne tendensen, som har vart veldig, veldig, veldig lenge – til å snu?

Hvorfor skjer det ikke? Vi kan stille spørsmål etter spørsmål.

Jeg tror ikke vi sparer noe som helst på å ikke betale en ordentlig lønn til universitetsansatte som gjør en, for samfunnet, avgjørende, ordentlig og viktig jobb.

Hovedspørsmålet er kanskje: Har vi råd til dette – å ikke betale skikkelig for det som vi hele tiden sier er viktigst?

Ellen Beate Dyvi
Ansvarlig redaktør